

L'obra del Butlletí

L'OBRA més gran que ha fet l'estament mèdic català de molts anys a aquesta part, entenc que ha estat el Sindicat. Aquest mateix concepte en tenen molts companys del propi Sindicat, i així mateix ho han manifestat moltes persones estranyes a ell.

Avui el Sindicat és fort, ha resistit les envestides de propis i estranys i les resistirà en el successiu, perquè s'aferma sobre les dues robustes bases de la justícia i la caritat. El Sindicat ha proclamat i ha practicat sempre la justícia, tant pels de dins com pels de fora i ha practicat amb amplíssim criteri la caritat, no solament prevenint de tot risc els seus membres i llurs famílies, sinó assistint fins els seus propis enemics necessitats, sense preguntar-los d'on venien, ni demanar-los reparació de les ofenses rebudes.

Mentre així segueixi, serà inexpugnable i respectat, i el meu goig més gran, com a metge, serà sempre el d'haver portat el meu modest gra de sorra a l'obra de la seva creació, que no ha estat l'obra d'uns ni d'altres en particular, sinó l'obra de tots.

H. PUIG I SAIS

Primer President del Sindicat

* * *

A la vista d'aquest número del BUTLLETÍ, que és el que fa cent de la seva publicació, hom no pot menys que recordar-se d'aquell primer número, ple d'aspiracions, curull de voluntats, però que veié la llum després de molts sacrificis amb un vestit modestíssim.

En contemplar en els prestatges de la meua llibreria la col·lecció completa d'aquest BUTLLETÍ, hi veig el volum dels primers números que s'encongeix vergonyós al costat dels fornits volums d'ara que relliguen números del BUTLLETÍ exuberants i esplèndids.

Des d'aquella modèstia prenyada de neguits i

d'aspiracions fins a la bella realitat d'avui, quantes lluites, quants sacrificis, quants triomfs!

Aquests cent números del BUTLLETÍ són tota la història del Sindicat, i en contemplar-los, sembla que hom vegi aquesta història descabdellar-se davant dels ulls per arribar als temps actuals i trobar-nos amb un Sindicat ubèrrim, magnífic que d'aquell petit Sindicat d'abans no guarda altra cosa que la fe i l'entusiasme que des del primer dia hi saberen infundir els que el crearen en bona hora.

Avui celebrem una fita escaient que els companys del Comitè de redacció han sabut escollir amb encert. El moment és oportú per a girar la vista endarrera, tan sols per uns moments, i contemplar l'esplèndida perspectiva del camí fet.

Però potser és molt més oportú encara de veure el camí que ens resta fer.

Siguem optimistes! Podem ésser-ho! L'obra feta fins avui ens dóna forces i mitjans per a vèncer. Llancem-nos a la nova tasca amb el delit de la gran feina feta i amb l'esperonament de la molta que resta fer.

Obliguem-nos tots des d'avui perquè a l'arribar a l'altre centenari haguem fet molt camí, i en reproduir la comparança d'avui en resulti modesta, dolçament modesta, l'obra que en aquests moments creiem insuperable.

Des dels primers passos s'han anat engruixint les fileres dels que treballen, dels que actuen, dels que hi posen cos i ànima. D'ara endavant hem de formar un exèrcit; hem d'ésser tots. Cada u, des del seu lloc, sense debilitat, sense excusa, té el deure de portar el seu esforç per tal d'empènyer, endavant sempre, la magna obra total del Sindicat de Metges de Catalunya, que per raó del seu desenrotllament, de les seves grans proporcions, necessita cada dia d'un major esforç per empènyer-la.

I si ens referim a l'esforç material que es traueix en projectes, en iniciatives, en orientacions